

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 5017200424
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200424.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: B.S. Q., I. XX. T.Z. XXXX, G. Z. W., B. Z. N. XXX/XX, XXX XX G. G., právne zastúpeného JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 848 654, proti žalovanému: Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Žiline, Krajskému dopravnému inšpektorátu, so sídlom Kuzmányho 26, 012 23 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-55/2017 z 11. augusta 2017 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 26Sa/15/2017-113 z 28. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 26Sa/15/2017-113 z 28. novembra 2018 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Krajského dopravného inšpektorátu č. KRPZ-ZA-KDI-SK-55/2017 z 11. augusta 2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobcovi priznáva právo na náhradu trov kasačného konania, ako aj na náhradu trov konania pred správnym súdom.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 26Sa/15/2017-113 z 28. novembra 2018 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-55/2017 z 11. augusta 2017, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Martine, Okresného dopravného inšpektorátu Turčianske Teplice č. ORP-P-116/ODI-TR-2016 z 13. júna 2017 o priestupku, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 30.10.2016 v

čase okolo 00:05 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Mazda 626, EČ: W po miestnej komunikácii ul. Banskej v Obci Turčianske Teplice, odbočil a pokračoval po ul. Kuzmányho, kde bol hliadkou polície zastavený pri bytovke č. 249/20, následne bol kontrolovaný a bol vyzvaný vykonať dychovú skúšku elektronickým meračom AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo A409785, kde mu bola metódou merania alkoholu vo vydychovanom vzduchu dňa 30.10.2016 v čase o 00:10 hod. nameraná hodnota 0,33 mg/l alkoholu, druhou dychovou skúškou dňa 30.10.2016 v čase o 00:29 hod. mu bola nameraná hodnota 0,31 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, vodičský preukaz mu bol zadržaný, ďalšia jazda s vozidlom mu bola zakázaná, žiadal lekárske vyšetrenie, odber krvi, kde výsledok vyšetrenia etanolu v krvi Súdno - lekárskeho a patologického pracoviska Martin metódou plynovej chromatografie preukázal 0,75g/kg (promile) etanolu v krvi v prepočte 0,36 mg/l (číslo vyšetrenia A841/2016), čím týmto svojim konaním porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov; za čo mu podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch bolo uložené: 1. pokuta 500,- €, 2. zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 20 mesiacov, s tým, že podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel' na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonávaného v súvislosti s prejednáványm priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od 30. októbra 2016. Súčasne správny súd stranám nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd skonštatoval, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a sú riadne odôvodnené. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu, ktoré boli obsahom odvolania. Postup prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného nebol v rozpore s platnými právnymi predpismi, teda práva žalobcu neboli porušené.

3. Po tom čo správny súd zhrnul priebeh administratívneho konania, identifikoval námietky žalobcu, a to samotné meranie alkoholu dychovou skúškou, keď žalobca poukazoval na to, že podľa certifikátu analyzátora dychu bol prístroj naposledy kalibrovaný 10. mája XXXX, čiže prístroj bol na hranici platnosti kalibrácie, k čomu správny súd uviedol, že v administratívnom spise sa nachádza H. o overení č. 01511-640-045-16 vo vzťahu k analyzátoru dychu typu AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo A409785, platnosť overenia do 9. novembra 2016, z čoho je zrejmé, že analyzátor dychu spĺňal metrologické požiadavky na analyzátor dychu, ustanovené predpisom podľa prílohy č. 25 Výhlášky pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 310/2000 Z. z., preto správny súd vyhodnotil námietku žalobcu vo vzťahu k spochybnosti merania príslušného alkoholu v dychu žalobcu ako nedôvodnú, keď bolo preukázané, že žalobca v daný deň, t. j. 30. októbra 2016 mal namerané príslušné hodnoty alkoholu v dychu tak, ako je to konštatované vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, pričom meranie bolo vykonané príslušným certifikovaným prístrojom, a zároveň je zrejmé, že jednotlivé záznamy o dychovej skúške, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise jednoznačne žalobca podpísal; ako aj, že vzhľadom na to, že dychová skúška aj opakovaná dychová skúška bola pozitívna, žalobca žiadal lekárske vyšetrenie krvi, a po tom čo vyšetrenie etanolu v krvi Súdno - lekárskeho a patologického pracoviska v Martine metódou plynovej chromatografie preukázalo 0,75 g/kg (promile) etanolu v krvi, v prepočte 0,36 mg/l namietal, že s jeho vzorkou došlo k manipulácii, a teda závery z výsledkov vyšetrenia etanolu v krvi považuje za nevierohodné a nesprávne, ktorú námietku správny súd tiež považoval za nedôvodnú.. K tejto námietke správny súd uviedol, že detailne preskúmal označené listinné dôkazy. Zo žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie zistil dátum odberu: 30.10.2016, čas odberu hodina 00:38 hod., odobratý materiál: krv. Z výsledku vyšetrenia etanolu v krvi Súdno - lekárskeho a patologického - anatomickeho pracoviska v Martine vyplýva, že materiál bol prijatý 31.10.2016, dátum vyšetrenia 31.10.2016 a číslo vyšetrenia A841/2016, výsledok vyšetrenia: metóda plynovej chromatografie s výsledkom etanolu v krvi 0,75g/kg (promile) zo dňa 21.11.2016. Z evidencie zápisu vzoriek zo dňa 31.10.2016 správny súd zistil, že pod poradovým číslom vzorky 838 a 841 je zapísaná tá istá osoba G. N.. Pri poradovom čísle vzorky 841 je uvedené: duplicitná vzorka 838 - nahradená Q. B. 02.11.2016. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nikdy nemal poradové číslo vzorky 838. Prvostupňový správny orgán reagoval na námietku žalobcu a dňa 22.02.2017 požiadal Súdno - lekárske a patologické - anatomicke pracovisko Martin o podanie správy a zaslanie výsledku vyšetrenia. V žiadosti zároveň uviedol, že je potrebné presne určiť dátum a hodinu, kedy bola B. Q.

odobratá krv, kedy bola prijatá na pracovisko a kedy bola krv vyšetrená a s akým výsledkom. Dňa 28.02.2017 bola doručená správa prvostupňovému správneému orgánu a boli uvedené nasledovné skutočnosti. Podľa žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie bola dňa 30.10.2016 od 01:38 hod. na žiadosť odobratá krv za účelom zistenia hladiny etanolu (alkoholu) v krvi na meno B. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola dňa 31.10.2016 doručená, riadne zaevidovaná. Krv bola vyšetrená dňa 02.11.2016 a nie 31.10.2016 ako bolo uvedené vo výsledku vyšetrenia z dôvodu písárskej chyby. Krv na prítomnosť alkoholu bola vyšetrená plynovou chromatografiou a kontrolnou Widmarkovou metódou. Metódou plynovej chromatografie boli vykonané dve paralelné vyšetrenia, z ktorých bol vypočítaný priemer a tento je uvádzaný vo výsledku vyšetrenia. Vzhľadom na uvedené správny súd námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

5. O trovách konania správny súd rozhodol pri aplikácii § 167 ods. 1, § 168 S.s.p. za použitia § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, keď žalobca nebol v spore úspešný a u žalovaného nebola splnená podmienka výnimočnosti.

6. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g), písm. h) a písm. f) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenie veci, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil správneému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho zmenil tak, že žalobe vyhovie.

7. Sťažovateľ v zásade zotrval na svojich žalobných dôvodoch (rozšírených prednesom na pojednávaní konanom 28. novembra 2018), opätovne poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veciach sp. zn. 5Sž/66/1998 a sp. zn. 6Sžo/127/2007 a namietal, že výrok preskúmaného rozhodnutia je nepresný a neúplný, nakoľko absentuje presný dátum a čas, kedy bola odobratá krv s výsledkom vyšetrenia 0,36 mg/liter. V uvedenom kontexte poukázal na to, že s uvedenou námietkou sa správny súd dostatočne nevysporiadal. V pokračovaní kasačnej sťažnosti uviedol, že sa domnieva, že predmetný údaj vo výroku nie je uvedený účelovo, nakoľko nie je možné, aby 30. októbra 2016 o 00.10 hod. bola nameraná hodnota alkoholu 0,33 mg/liter, o 00.29 hod. bola nameraná hodnota alkoholu 0,31 mg/liter, a následne o 1.38 hod. bola nameraná hodnota alkoholu 0,36 mg/liter. Sťažovateľ zdôraznil, že krivka zobrazujúca množstvo alkoholu v krvi môže mať buď stúpajúci alebo klesajúci priebeh, avšak nemôže v čase od 00.10 hod. do 00.29 hod. klesať a následne do 1.38 hod. stúpať. Opätovne zdôraznil pochybnosti ohľadne vyšetrenia krvi, ktoré malo byť realizované 2. novembra 2016, čo však nekorešponduje s dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise - dátum prijatia materiálu na laboratórnom vyšetrení, faktúra a laboratórny záznam č. 841.

8. Sťažovateľ mal za to, že vo veci existujú dôvodné pochybnosti o dátume, kedy skutočne bola vyšetrená jeho krv a či došlo k manipulácii s jeho vzorkou. Považoval za neštandardné, že ak bola jeho krv skutočne vyšetrená 2. novembra 2016, a to po pracovnej dobe, je to veľmi veľký časový odstup od 30. októbra 2016 o 1.38 hod., čo sú takmer 4 dni. Taktiež poukázal na nezrovnalosti v evidenčnej knihe vyšetrení, keď je tam duplicitný záznam N. G. (838 a 841) a následne, na samom konci, je zvláštnym spôsobom dopísaný žalobca, pričom nie je zrejmé, ku ktorej kolónke záznam patrí. V uvedenom kontexte poukázal na zásadu in dubio pro reo, ako aj namietal neúplne zistený skutkový stav, v kontexte čoho poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veciach sp. zn. 5Sž/66/1998 a sp. zn. 6Sžo/127/2007.

9. Žalovaný v súdom stanovenej lehote svoje právo nevyužil a ku kasačnej sťažnosti sa nevyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že

deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 29. januára 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

11. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

12. V prvom rade kasačný súd uvádza, že podstatnou obsahovou náležitosťou rozhodnutia správneho orgánu je aj jeho odôvodnenie, ktoré plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa naplňa jedno zo základných pravidiel konania - posilňovať dôveru účastníkov správneho konania v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia fyzické a právnické osoby viedli k dobrovoľnému plneniu povinností. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Správny poriadok demonštratívny spôsobom uvádza okolnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutí. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov, a to na skutkové okolnosti a právne posúdenie vecí. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy, a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov. V odôvodnení rozhodnutia nemožno uvádzať skutkové zistenia, ktoré sa buď vôbec nevykonali, alebo sa o nich správny orgán dozvedel až po vyhlásení rozhodnutia. Právne posúdenie vecí znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie vecí musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Na to, aby správny orgán mohol vec správne posúdiť je však potrebné, aby skutkový stav bol náležite zistený a prípadné rozpory boli patričným spôsobom odstránené.

13. V správnom súdnictve správny súd pri svojom konaní a rozhodovaní nenahrádza činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmava „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánu verejnej správy, o ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že boli nezákonné (napr. II. ÚS 588/2016). Je preto úlohou práve správneho orgánu, aby v rámci svojej činnosti vykonal potrebné dokazovanie na to, aby náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie patrične a vyčerpávajúco odôvodnil tak, aby žiadna zásadná otázka nezostala nezodpovedaná.

14. V rámci správneho súdneho konania bol primárne predmetom súdneho prieskumu výrok o vine sťažovateľa. Sťažovateľ namietal svoju vinu, pričom poukazoval na nezrovnalosti vo vykonanom dokazovaní a odvodenom skutkovom stave, na ktoré nedostal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného odpoveď.

15. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, ako aj zo vzájomných vyjadrení strán, je nesporné, že sťažovateľ sa 30. októbra 2016 podrobil dychovej skúške elektronickým meračom AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo A409785, kde mu bola metódou merania alkoholu vo vydychovanom vzduchu v čase o 00:10 hod. nameraná hodnota 0,33 mg/l alkoholu a druhou dychovou skúškou v čase o 00:29 hod. hodnota 0,31 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu. Nakoľko sťažovateľ s výsledkom dychovej skúšky nesúhlasil, hoc záznamy vlastnoručne podpísal, žiadal lekárske vyšetrenie, ktoré mu bolo umožnené. K odberu krvi došlo o 1:38 hod., pričom výsledok vyšetrenia etanolu v krvi Súдно - lekárskeho a patologického pracoviska Martin metódou plynovej chromatografie preukázal 0,75g/kg (promile) etanolu v krvi v prepočte 0,36 mg/l. V rámci evidencie došlo k pochybeniu, v dôsledku

ktorého vznikol duplicitný záznam N. G. (vzorky A 838/2016 a A 841/2016), tzn. krvná vzorka sťažovateľa bola nesprávne zaevidovaná, čo malo byť odstránené preevidovaním vzorky evidenčného čísla A 841/2016 na meno sťažovateľa. Sťažovateľ rozporoval aj výsledok lekárskeho vyšetrenia - krvnej skúšky, keď namietal zmenu vzorky.

16. Sťažovateľ považoval postup správneho orgánu, počnúc jeho kontrolou 30. októbra 2016 o 00:05 hod. za účelový a šikanózný v snahe usvedčiť ho za každú cenu zo spáchania priestupku, ktorého sa nedopustil. V rámci správneho konania opakovane namietal zaujatosť správneho orgánu, ako aj príslušníkov PZ, pričom opakovane avizoval podanie trestného oznámenia, okrem iného aj na personál Súdno - lekárskeho a patologického pracoviska Martin.

17. V rámci svojej obrany sťažovateľ opakovane a konzistentne namietal zistenie skutkového stavu, ktorý mal vychádzať z kontradiktórnych dôkazov. Sťažovateľ považoval za biologicky nemožné, aby výsledky dychovej skúšky (o 00:10 hod. hodnota 0,33 mg/l a o 00:29 hod. hodnota 0,31 mg/l) vykázali klesajúcu tendenciu (odbúravanie alkoholu) a následná krvná skúška, vykonaná s odstupom jednej hodiny, vykázala rastúcu tendenciu (o 1:38 hod. hodnota 0,36 mg/l). Uvedenú námietku sťažovateľ predniesol v rámci vyjadrenia pred správnym orgánom prvého stupňa; následne v rámci odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu s tým, že na uvedenú námietku správny orgán prvého stupňa nereagoval; rovnako v správnej žalobe s tým, že na uvedenú námietku ani odvolací správny orgán (žalovaný) nereagoval a nakoniec v kasačnej sťažnosti s tým, že na uvedenú námietku nereagoval ani len správny súd.

18. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 8Szd/I/2013 z 23. januára 2014, uviedol, že „...zásada materiálnej pravdy potom podľa slovenskej právnej úpravy nemá charakter absolútny, t. j. správne orgány nemajú povinnosť zistiť všetku a absolútnu pravdu, ale stav vecí majú zistiť „len“ spoľahlivo, teda tak, aby bolo možné riadne, včas a spravodlivo rozhodnúť. Zásada materiálnej pravdy podľa slovenskej právnej úpravy je kompromisom medzi striktným chápaním absolútnej pravdy a ďalšími zásadami, ktoré má správny orgán v rámci správneho konania dodržiavať (napr. primeranosť konania z hľadiska časového, primeranosť konania z hľadiska ekonomického a pod...)“ a konštatuje, že za dôkaznej situácie, ktorá sa nachádza v administratívnom spise žalovaného, ako aj v súdnom spise, žalobou napadnuté rozhodnutie, vzhľadom na svoje odôvodnenie, citovanej požiadavke materiálnej pravdy nevyhovuje.

19. Kasačný súd považoval zodpovedanie tejto sťažovateľovej námietky za nevyhnutné na náležité zistenie a ustálenie skutkového stavu, bez čoho nie je možné následne vec patrične právne posúdiť. Fluktuácia výsledkov skúšok na prítomnosť alkoholu vytvára na prvý pohľad pochybnosti, keď výsledok sa už logicky javí ako nepravdepodobný. Uvedené vytvára v kontexte s evidenčnými pochybeniami zdravotníckeho personálu vážne pochybnosti o tom, či kontrolovaná krvná vzorka skutočne patrila sťažovateľovi.

20. Vzhľadom na to, že správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neodstránil rozpory vo vykonaných dôkazoch, existujú pochybnosti, že sťažovateľ sa dopustil priestupku tak, ako sa mu to kladie za vinu (primerane rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veciach sp. zn. 6Sžo/136/2007 a sp. zn. 2Sžo/19/2008). Kasačný súd preto v zmysle ust. § 462 ods. 2 a § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. zmenil kasačnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie správneho súdu a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného opätovne rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, najmä vysporiadať sa s námietkou sťažovateľa, že je biologicky nemožné, aby výsledky dychovej skúšky vykázali klesajúcu tendenciu (odbúravanie alkoholu), zatiaľ čo následná krvná skúška, vykonaná s odstupom jednej hodiny, vykázala rastúcu tendenciu. Zároveň žalovaný opätovne posúdi evidenčné nedostatky na strane Súdno - lekárskeho a patologického pracoviska Martin a posúdi možnosť zámery krvnej vzorky. Pokiaľ správny orgán nedisponuje dostatočnými odbornými vedomosťami na posúdenie a vyhodnotenie vyššie uvedených nezrovnalostí,

zváži postupom podľa § 36 správneho poriadku pribratie znalca - konzultanta z odboru napr. lekárskej chémie, biochémie, resp. toxikológie.

22. Záverom kasačný súd uvádza, že riadenie dopravných motorových prostriedkov je z hľadiska možných následkov na majetku, zdraví a životoch svojou povahou nebezpečnou prevádzkou, pričom toto nebezpečenstvo sa zvyšuje, ak je vodič pri riadení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, ktorý stav pri známych a dokázaných účinkoch znižuje jeho motorickú, rozpoznávaciu, vôľovú schopnosť a možnosť dodržiavať pravidlá cestnej premávky a včas reagovať na stav a situáciu v premávke (R 36/2004). Z doposiaľ vykonaného dokazovania, aj napriek početným zisteným nezrovnalostiam, sa kasačnému súdu javí spáchanie skutku tak, ako sa sťažovateľovi kladie za vinu, ako pravdepodobné, avšak samotná vysoká spoločenská nebezpečnosť údajného sťažovateľovho konania, ďalej skutočnosť, že v prípade sťažovateľa sa jedná o recidivistu, a ani nevhodné (vulgárne) správanie a vyjadrovanie sa sťažovateľa, nelegitimizujú postup žalovaného, ktorý žiadnym spôsobom nereagoval na nosný argument obrany sťažovateľa. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku - subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka (kumulatívne), pričom v prípade, žeby čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o priestupku. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nado všetku pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného) (primerane rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2Sžo/55/2008).

23. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 k § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania, ako náhradu trov konania pred správnym súdom. (§ 175 ods. 1 S.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 S.s.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.